

Adam se probudí na gauči v obývacím pokoji. ... Matně si uvědomí, že dole na obrazovce bliká nápis NALÉHAVÉ! Mechanicky sáhne po dálkovém ovládní a zesílí zvuk.

„...co VY můžete udělat pro svou vlast. Slova J.F. Kennedyho jsou i po letech živá v srdcích nás všech... Neumírejte zbytečně. Dejte konci svého života smysl. Napište na adresu obetprovlast zavináč...“

Adam o tom chvíli zmateně přemýšlí. Mysl má ještě stále zatemnělou alkoholem a přemýšlení mu jde jen velmi ztěžka. Časem však zřejmě dospěje k nějakému závěru, protože se zvedne a vrávoravě se vydá k počítači.

Koneckonců se rozhodl zemřít. Je načase přikročit k činu.

V počítači má stále otevřenou elektronickou zprávu, kterou se nikdy nenamáhal zavřít a která začínala těmi nenáviděnými slovy: „Nemůžu tě sehnat, ozvi se, chceme, abys nám šel za svědka...“

Dodalo mu to odhodlání. Otevřel nový e-mail a napsal adresu, která běžela v dolní části televizní obrazovky. Do předmětu napsal OK a do textu svou bostonskou adresu a telefon.

Stiskl tlačítko odeslat.

Hotovo. Osud zpečetěn.

Netušil, že daleko ve Washingtonu se mezitím naplno roztáčí soukolí operace Pouštní včela, která ho měla již velice brzy strhnout s sebou...